İŞÇİLER! BİRLEŞELİM

Türkiye'de kurtuluş

AVRUPADA TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN GAZETESİ SAYI: 88

Sıkıyönetim kalkacak mı?

Son günlerde Türkiye gazetelerinden bazılarında, "Meclis tatil de olduğundan, sıkı yönetim uzatılamıyor" haberi yayınlandı. Haber de, sıkı yönetimin uzatılması için meclisin olağan üstü toplantı yapmasının, milletvekilleri seçim gezisinde olduğundan, mümkün olamadığı belirtilmekteydi:

DÜNYA KAMU OYU

Bilindiği gibi, Türkiyedeki askeri terör rejimi, işçilere, aydınlara, yurtseverlere uygulanan faşistçe baskılar, insan haklarının açıkça ayaklar altına alınması, dünya kamu oyunun şiddetli tepkisiyle karşılandı.

Hükümet Avrupa Konseyinde sanık mevkiine oturtuldu. Avrupa Konseyinde, Türkiyede insan haklarının nasıl çiğnendiğini yerinde tesbit için bir komisyon kuruldu. Önümüzdeki seçimlere kadar sıkı yönetim kalkmazsa, Türkiye'nin Avrupa Konseyinden atılacağını birçok konsey üyeleri açıkça belirtiyorlar.

BÜYÜK SERMAYE ENDİŞEDE

Bu Türk büyük sermayesini çok büyük, zorlu çıkmaza düşürmektedir: Sıkı yönetim, işçi sınıfının savaşı önüne dikilmiş bir barajdı: İşçilerin partisi kapatıldı, sendikaları baskı altına alındı, grevler yasaklandı. Sıkı yönetim kalkar kalkmaz işçi sınıfının savaşı biriktiği bir çığ gibi boşalacaktır. Örneğin Adanada, iki yüzyirmi grevden iki yüz onu sıkı yönetimce yasaklanmış bulunmaktadır.

Sıkı yönetim kalkınca bir anda her yeri grev dalgaları saracağı bilinmektedir. Işte bu yüzdendir ki, Amerikan emperyalizminin ve Türk tekelci büyük burjuvazisinin sözcüsü Demirel olsun, onun kopyası Fevzioğlu ve Bozbeyli olsun, " Sıkı yönetimin kalkmasını genel seçimlerin bir ön şartı olarak görmediklerini " defalarca belirtmişlerdi . Ancak , gerek Avrupa Konseyinin baskısı, gerekse halkımızın sıkı yönetime duyduğu derin öfkenin, ilericilerin direnişlerinin sonucunda, Demirellerin, Fevzioğuların, Bozbeylilerin evdeki hesapları çarşıya uymamış görülmektedir.

BASKI REJİMİNİN SONU MU?

Ama buna bakıp da, yurdumuzda baskı rejiminin sonunun geldiğini sanmak, büyük bir yanlışlığa düşmek olur. Büyük sermaye sıkıyönetim sırasında boş durmamış gerekli tedbirlerini almıştır. İşçi sınıfının legal partisi kapatılmıştır. Anayasadaki ilerici hükümler kaldırılmış, "güvenlik mahkemeleri adı altında sıkı yönetim mahkemelerinin sivil urba içinde devamı sağlanmıştır. Dernek kanunu ile hükümetin arzusu dışında örgütlenmek yasaklanmıştır. Eğitim kanunu ile üniversiteler polisin talim meydanı ilan edilmiştir.

Bu şartlar altında sıkı yönetim kaldırılmış olmayacak, sadece askeri sıkıyönetim yerini sivil sıkı yönetime bırakacaktır.

Öte yandan sıkı yönetimin kaldı-

Devamı 2. sayfada

27 yıldan beri ülkemizde sürmekte olan sıkıyönetimin tek hedefi halkımızı ezmek, ona zulm ve işkence etmek oldu.

BEHİCE BORAN VE ARKADAŞLARINA HÜRRİYET

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran 12 Mart 1971 Muhtırasından sonra 27.5.1971 tarihinde partinin diğer yöneticileri ile birlikte tutuklanmıştı. Ankara 3 No.lu sıkıyönetim mahkemesinde 19.8.1971 de başlıyan TİP davası aynı mahkemenin 17 Ekim 1972 tarihli gerekçeli kararıyla şöyle sonuçlandı:

Behice Boran 15 yıl hapis, 5 sene sürgün; Şaban Erik 12 yıl 6 ay hapis; Sait Çiltaş 12 yıl 6 ay; Sadun Aren 12 yıl 6 ay; Can Açıkgöz 15 yıl; Osman Sakalsız 12 yıl 6 ay Hüsamettin Güven 15 yıl; Yalçın Cerit 15 yıl; Nejat Ökten 15 yıl; Bekir Yenigün 12 yıl 6 ay; Turgut Kazan 15 yıl; Yavuz Ünal 15 yıl ve Merkez Yönetim Kurulu üyelerinin dışında 8 yönetici ise 6 yıl ila 8 yıl arasında değişen hapis cezalarına mahküm edildiler.

TİP yöneticileri tarafından hemen temyiz edilen bu haksız karar Askeri Yargıtay tarafından 26 Nisan 1973 te onaylandı.

Karar Gerekçesi

Bu haksız mahkümiyet kararının gerekçesi 1964 te toplanan TİP 1. Büyük kongresinde saptanan programdı. Ki bu programla tam bağımsızlığın kazanılması ve emekçilerin iktidara ağırlığını koyması hedef gösterilerek; partinin iktidara geçmesi halinde, dış ticaret bankacılık, sigortacılık ve büyük sanayi kuruluşlarının devletleştirileceği, geniş çapta bir toprak reformu yapılacağı belirtilmekteydi. Böylece Bilimsel Sosyalizm'in ışığında Kapitalist olmıyan bir gelişme yolu izleneceği duyuruluyordu.

Mahkemenin gösterdiği diğer gerekçe ise, 1970 TİP 4. Büyük Kongresi kararlarından biri olan, Doğudaki Kürt yurttaşlarımızın üzerindeki baskının kaldırılarak, demokratik haklarının verilmesi kararına dayanıyordu.

İddianame

Savcının İddianamesinde yer alan şu hususlar Askeri Mahkemenin niteliğini açıkça ortaya koymaktadır; Askeri Savcı TİP yöneticilerini şöyle suçluyordu:

"Yabancı bir dünya görüşünü Türk milletine, Marksist-Leninist metodlarla enjekte ederek, milletin kendi felsefesi, dünya görüşü, kendi bilinç ve karakteri olan milliyetçi toplumcu (=Nasyonal Sosyalist) görüşünden kopmasını sağlamak..."

Boran'ın Cevabı

Behice Boran Askeri Savcının bu iddiasını şöyle cevaplıyordu : "Biz faşizme ve onun özel bir biçimi olan milliyetçi-toplumcu(nasyonal sosyalist) görüşe karşıyız. Hele Türk halkının kendi öz felsefesi ve dünya görüşünün, kendi öz karakteri ve bilincinin faşizm veya onun bir çeşidi olan Nazizme benzetilmesini kesinlikle protesto ederiz."

Askeri mahkemenin hareket ettiği bu faşist temelli görüş mahküm etmiştir Behice Boran'ı, tüm yöneticileri. TİP yöneticileri hakkında alınan kararlar kanunsuzdur. Ne Anayasa Mahkemesinde, ne de Askeri faşist mahkemelerde iddiaları ispatlıyacak en ufak bir delil bile gösterilememiştir. Gerçek suçlular TİP yöneticilerini mahküm edenlerdir.

Faşist mahkemenin vermiş olduğu bu karar, Türkiye'de tüm ilerici ve demokratik güçlerin serttepkileriyle karşılaştı. Avrupa'da da demokratik çevreler tarafından bu karar şiddetle protesto ediliyor. Bu protesto hareketlerine şu birkaç örneği veriyoruz:

Ayın Mahkumu

Uluslararası Af Örgütü (Amnesty International) politik mahkümların affı için her ay açtığı kampanyalar çerçevesinde, 1973 Haziran ayında Behice Boran'ı dünyada bu ayın mahkümü ilan etti. Ve bütün dünyadaki demokratları Behice Boran'ın kurtarılması için yardıma çağırdı. Frankfurter Rundschau gazetesinin 15.6.1973 tarihli sayısında yayınlanan çağrıda, Behice Boran'ın TİP Genel Başkanı ve Türkiye'de böyle bir yere yükselen ilk kadın olduğu belirtilmekte, kişiliği anlatılmakta ve Behice Boran'ın 1950 yılında Barışseverler Derneği başkanı bulunduğu sırada, DP iktidarının Meclise bile danışmaksızın Kore'ye, emperyalizme karşı savaşan Kore halkına karşı Türkiye'li askerleri ölüme göndermesini protesto etmesinden ötürü hapse atılmasına da yer verilmiştir.

Uluslararası Af Örgütü'nün çağrısında TİP yöneticileri hakkında verilen karar anlatılmaktadır. Af Örgütü Behice Boran'ın 63 yaşında olduğunu ve sağlığının bozuk olduğunu açıklamış ve Behice Boran'ın serbest bırakılmasını istemiştir. Af Örgütü Boran'ın serbest bırakılması için herkesi "Fehmi Alpaslan, Adalet Bakanı, Ankara-Türkei" adresine mektup yazmağa çağırmıştır.

Devamı 2.sayfada

ŞİLİ'DE DARBECİLER BOZGUNA UĞRADI

Emperyalistlerin yönettiği gericilerin vatandaş harbi çıkarmak için yaptıkları kışkırtmalar son haddini buldu. Geçen hafta faşist organizasyon Patria y Lebertad'ın yönettiği silahlı darbe hareketi, Şili Halk Cephesi tarafından önlendi. Darbeyi yöneten faşistlerin bir kısmı dışarı kaçtı, bir kısmı yakalanarak tevkif edildiler. Bu darbe hareketi Şili emekçileri ve Dünya ilerici kamuoyunda büyük tepkiyle karşılandı. Şili Sendikalar Birliği, Halk Cephesi hükümetini desteklediğini açıkladı. Ülkenin çeşitli yerlerinden onbinlerce genç, 2 günlük bir yürüyüşten sonra başkent Santiago'da birleştiler ve Halk Cephesinin yanında sonuna kadar çarpışacaklarını ilan ettiler. Santiago'da yüzbinlerce emekçinin yaptığı mitingte, emperyalizm ve onun Şili'deki uşakları lanetlendi. Darbe denemesinde CIA ve Amerikan büyükelçisinin büyük rolü olduğu açıklandı. Allende, bu mitingte yeni hükümet planının hükümetin politik ve iktisadi otoritesini arttırmak, devlet sektörünü güçlendirmek hedefini güttüğünü açıkladı.

Bu konuda açıklama yapan Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri Luis Corvalan, Şili emekçilerinin toplumun devrimci değişimi için gerekli güce sahip olduklarını ve bunu kan dökmeden başaracaklarını söyledi. Bu arada Komünist Partisi yayın organı, tehlikenin daha geçmemiş olduğunu ve emekçilerin emperyalizme karşı birliğinin daha da güçlendirilmesi gerektiğini belirtti.

SIKI YÖNETİM

Baştarafı 1.sayfada

rılış şekli de çok ilginçtir: Büyük sermayenin hükümeti sıkıyönetimi gönül rızasıyla kaldırmış görünmek istememektedir. Sıkıyönetim meclis kararıyla kaldırılmamakta, "meclis tatilde olduğundan uzatılamamaktadır"! Çok büyük bir ihtimalle, seçimler biter bitmez, yeniden sıkıyönetim ilan etmeye ya da benzeri açık terörlere girişmeye açık kapı bırakılmaktadır. Bu, işçi sınıfımızın tarihinde yeni değildir: İnönü'nün diktatörlüğünün en koyu devirlerinde, aynı şekilde işçi sınıfının mücadelesini önlemek için ilan edilen sıkıyönetimlerin kaldırıldıktan kısa bir süre sonra yeniden ilan edildikleri sık sık görülen şeylerdi. Bu yüzden yurdumuzun demokrasiden yana güçleri çok uyanık olmalı, emperyalizmin ve büyük burjuvazinin diktatörlüğüne son verilmedikçe baskı rejiminin son bulmayacağını, gerçek demokrasinin kurulamayacağını unutmamalıdırlar.

B. BORAN

Baştarafı sayfa 1 de

20 Haziran 1973 tarihinde Batı berlin'de Uluslararası Af Örgütüyle İnsan Hakları Derneğinin düzenledikleri Barış Haftasında, Türkiye ve Yunanistan'ın durumu ele alınmıştır. Toplantının sonunda da Behice Boran ve tüm siyasal tutukluların serbest bırakılması talep edilmiştir. Amnesty International (Uluslararası Af Örgütü) meseleyi Birleşmiş Milletlere de getirecektir.

26 Haziran günü Batıberlin'deki Filarmoni salonunda yapılan diğer bir toplantıda, Türkiye'deki faşist baskılar ve insanlık dışı tutum yerilerek, "Behice Boran'a Hürriyet" başlıklı bir bildiri dağıtılmıştır.

GÜVENLİK KONFERANSI

Sosyalist ülkelerin ve tüm diğer barışsever çevrelerin seneler dir toplanması için çaba gösterdikleri Avrupa Güvenlik Konferansı Helsinki'de başladı. Sosyalist ülkelerin getirdikleri pekçok teklifin görüşüldüğü ilk dönemde Sovyetler Birliği Dışişleri bakanı Gromiko "Herşeyden önce barışın hakim olduğu bir Avrupa, saldırganlığın ortadan kalkmış olduğu bir kıta istiyoruz," dedi. Bu genel görüşmelerde Avrupada sınırların ve devletlerin kendi toprklarında egemenliğinin tanınması, uluslararası ilişkilerin barışcı yollardan çözümlenmesi, insanların temel hak ve hürriyetlerine saygı gösterilmesi konuları üzerinde konuşuldu.

Bu tarihsel olay emperyalistleri ve onların uşaklarını çok rahatsız etti. Batı Almanya temsilcisi Scheel, sınırların tanınması prensibini kabul ettiğini söylerken, Demokratik Alman Cumhuriyeti ni kabul etmez bir tavır takınarak çözülmemiş bir Alman sorunundan bahsetti. ABD dışişleri bakanı Roger, barışı kabul ederken, NATO-nun güçlendirilmesinden vazgeçemiyeceklerini açıkladı. Avrupa'da gerici basın, bu konferansa ve sosyalist ülkelere ateş püskürüyor, Avrupa'da barışın sağlamlaşmasından son derece korkuyorlar. Sosyalist sisteme, dünya kapitalist ülkelerindeki işçi sınıfına ve kurtuluş savaşı veren sömürge halklarına cephe alan şövenist Çin yöneticileride Avrupa'daki faşistlerle aynı telden çaldılar. Avrupa'ya geziye gelen bir Çin heyeti, "Güvenlik Konferansına karşı Akdenizde NATO'nun güçlendirilmesi gerektiğini" belirtti.

Ama şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da tüm barış düşmanı çabalar boşa çıkarılacaktır.

Güvenlik Konferansının ikinci safhası eylül ayında Genf'te başlıyacaktır.

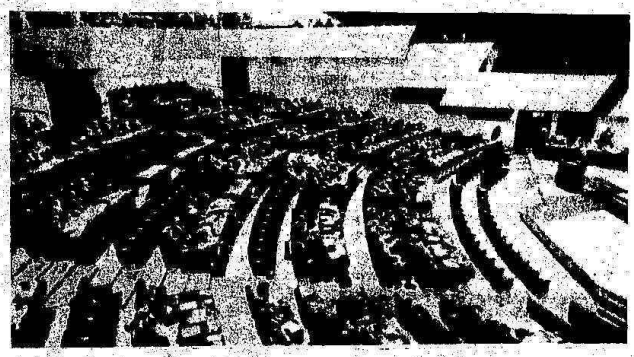

SSK PATRONLARA PEŞKEŞ ÇEKİLİYOR

SSK'nın 28. Genel Kurulu toplandı. Genel Kurul'da patronlar, onların "İşveren Sendikaları" temsilcileri, işçi düşmanı Çalışma Bakanı Ali Naili Erdem, Türk-İş'in sağcı yöneticisi Halil Tunç gibi bir takım sarı sendikacılar katıldılar. İlerici, işçinin hakkını savunan sendikacılar kongreye katılamadılar. 150 bin kişilik DİSK ve ona bağlı sendikalardan da hiç bir temsilci toplantıya çağrılmadı. DİSK bunu protesto etti. Patronlar ve onların uşakları işçi sınıfının yönetimde söz sahibi olmasından korkuyorlar.

SSK'na 1,5 milyon işçi sigortalıdır ve bu işçilerinin ücretlerinin % 20 si bu kurumun kasasına akıyor. SSK ise işçilere ait bu paraları, çok düşük faizli krediler olarak patronlara dağıtmaktadır.

Üstelik kredi faizleri paranın değerinin düşmesi hızının kat kat gerisinde kaldığından, emekçilere ait paralar büyük sermayeye resmen hediye edilmiş olmaktadır.

SSK şimdi milyarlarca lira zararadır ve tahminen 1975 yılından itibaren işçilere emekli maaşlarını ödiyemiyecektir. Buna çözüm bulmaları için getirilen sözde uzmanlar ise, işçilere yapılan sosyal yardımların kısıtlanmasını emeklilik yaşının yükseltilmesini ve böylece işçilerin emekli olamadan ölmelerini, işçilerden alınan sigorta paralarının arttırılmasını tavsiye ettiler.

Büyük sermaye ve onun kuyruklarının bu taleplerine karşılık, Genel Kurul'a katılamıyan işçiden yana Sosyal-İş sendikasının talepleri ise şunlar:

1- Patronlar ve Hükümet Sosyal Sigortalar Kurumunun cebinden ellerini çekmelidirler.

2- SSK, patronlara çalışan Çalışma ve Maliye Bakanlıklarının elinden kurtarılmalıdır.

3- Gerçekten işçilerin yararına çalışan bir uzman yönetici kadrosu başa geçirilmelidir.

İNSANA DÜŞMAN

Karabük Demir-Çelik fabrikalarının çıkardığı zehirli gazlar ve sanayi artıkları yüzünden insanların sağlığı bozulmakta, tabiat bu maddelerin etkisiyle kirlenmektedir. Belirtildiğine göre bu bölgede yaş ortalaması 44 tür.

Kapitalizmde üretim sermayedarların daha fazla kar etmeleri temeline dayanmaktadır. Ve kapitalistler kar için herşeyi mübah görürler. Masraftan kaçarlar.

Sosyalizmde mülkiyet toplumsaldır. Herşey toplum içindir, insanların mutluluğu içindir. İnsanların sağlığı ve çevrenin temizliği için hiçbir masraftan kaçınılmaz. Sosyalist ülkelerde bu meseleler artık çözümlenmiştir.

FINDIK FİYATLARI

Başbakan Naim Talu'nun Karadeniz gezisi sırasında köylüler başbakanın yolunu kesip, fındık taban fiyatlarının 12.Tl olmasını istediler. Bu isteğe Talu," 12 lira hazineye büyük yük olur diye yalan söyledi. Hiçbir işe yaramayan milyarlarca liralık silah satın alanlar, emekçilerin karşısına hemen "hazineye yük olur" cevabını dikiyorlar.

Köylüler, bu isteklerinin yanısıra, taban fiyatlarının Mayıs ayında açıklanmasını, çünkü tüccarların malları Mayıs Haziran aylarında çok ucuz fiyata gasbettiklerini söylediler. Buna cevap veren Ticaret Bakanı," şimdi daha vakit erken, Temmuz ortasında açıklarız" diyerek, tüccarlara zaman kazandırmak istediğini açığa vurdu.

URUGUAY'DA GENEL GREV!

Uruguay Cumhurbaşkanı Bordaberry, diktadörlüğünü ilan etti, sendikaları ve tüm demokratik örgütleri yasakladı. Emperyalizmin bu yeni oyununa Uruguay emekçileri tek bir cephe halinde eyleme geçtiler. Tüm Uruguay'da 2 hafta önce başlayan genel grev tüm gücüyle devam ediyor. Yapılan çeşitli yürüyüşlerde işçiler, demokratik hürriyetlerin tekrar geri verilmesini, sendikaların derhal serbest bırakılmasını istediler. "Kahrolsun Diktatör" diye bağırdılar. Başkent Montevideo'da yapılan son 30 000 kişilik yürüyüşe polis ve ordu birlikleri saldırdılar. 50 işçi hastahaneye kaldırıldı, Halk birlik Hareketi başkanı General Liber Seregni hapse atıldı, Uruguay Komünist partisi yayın organı binası polis tarafından işgal edildi. 3000 kişi zindanlara atıldı, Faşist darbeyi protesto için 5 bakan istifa ettiler.

T. KURTULUŞ'A ABONE OL!

YARIMCA SERAMİK

İzmit'in Yarımca Seramik Fabrikasında 1200 işçinin sürdürdüğü grev, 48 gün sonra taleplerin elde edilmesi ile sonuçlandı. Yapılan toplu sözleşmeye göre iki yılda toplam 225 kuruş saat ücreti zammı ve tüm diğer istekler patrona kabul ettirildi.

PETROL-İŞ GREVİ

Batman'da ve TPAO'ya ait diğer 10 iş yerinde çalışan 3200 petrol işçisi haklarını almak için greve gitmeğe karar verdiler. Ama Diyarbakır-Siirt sıkıyönetim komutanlığı grevi yasakladı. Şimdiye kadar pek çok yasaklamada olduğu gibi bu defa da sıkıyönetimin kimin yararına çalıştığı belli oldu.

TURİZM-İŞ'TE GREV

DISK üyesi Turizm-Iş Sendikası, Carlton, Dilton otellerinde ve Ilyas Restoranda grev kararı aldı. Bu grevlerin, DISK tarafından destekleneceği açıklandı.

Ege bölgesindeki pek çok turistik işletmede emekçiler direnişe devam ediyorlar.

ZAMLAR

Adana Çimento Fabrikası işçileri patrondan ilk yıl 16.40 Tl. ikinci yıl 10 lira 40 kuruş gündelik zam mı aldılar. Yapılan açıklamaya göre diğer sosyal haklarla beraber 2 yılda alınan zam günlük 44 lira yı buluyor.

İŞ KAZALARI ÇOĞALDI

Ereğli Kömürleri İşletmesinin, Zonguldak Karadon Maden Ocağında meydana gelen göçükte Mehmet Işık ve Ömer Kaya isimli maden işçileri kömür altında kalarak can verdiler.

İskenderun'da 3.Demir-Çelik tesislerinde 4 ay içinde 13 kişi iş kazasında öldü. Yapılan hesaplamalara göre, bu gidişle inşaatın bitimine kadar 365 kişi ölecektir!

Bize Gelen Mektuplar

ÖLÜMÜN EŞİĞİNDE

Vay, durmadan beynime saplanan
feryat
bu hangi acının seli-ve kimden yük
seliyor-
vay, durmadan beynime saplanan
feryat
girdaplarla çılgınca derinleşen
inleyiş
ya bu zincir kimin böğrüne
amansızca iniyor?
Gök bile çırpınıyor zulmün kolla-
rında
kesik kesik korna sesleriyla uzak
laşırken şehir,
hava deliğinden
yumuk
gözlerine bakıyorum önümden geçen
lerin,
artık
onları saran uyku değil
acısıdır
dostlardan yükselen iniltiyi
çaresiz içe çekişin.

Ah, yurdum yanıyor, yanıyor yurdum
duvarlardaki kanlı kelimelerden
bana el ver
ah, yurdum yanıyor, yanıyor yurdum
dayanışın sırrından, hünerin çeli
ğinden
savaş hazırlıklarından bana el ver

Bana el ver baskınlar tertipliyeyim
gölgesine varayım meyvalarla dolu
bahçelerin,

serin göl diplerinin,
"seninleyim" diyişin o yaşayan
tadını
ırmaklardan
yaralı yüreğimden süzeyim.

Hapisteki bir
devrimci kardeşimiz

İŞÇİ DÜŞMANI PATRON DOSTU GAZETE

Almanya'da da yayınlanan ve Türk işçilerinin yakından tanıdığı gerici ve işçi düşmanı bir gazetede sık sık dolandırıcıların ve üçkağıtçıların boy boy ilanları çıkar. Bu ilanların içinde mesken yapımından turşucu Abüziddin Efendinin veya kaçakçı bilmem kimin, uçak şirketlerinin reklâmları boy boy arzı-endâm eder. Geçenlerde bir işçi arkadaş acı acı dert yanıyordu. Denize hâzır ve nâzır arsaların birinde işçiler için konutlar yapılacakmış."Siz de fişmekân beye şu kadar mark yatırırsanız bu şahane arsalar üzerinde konut sahibi olabilirsiniz " tarzındaki bir ilâna kanıp binlerce markı yatırdıktan sonra izine gidişinde bari şu arsamı göreyim diye malum şirketin yetkililerine başvurduğunda kendisine gösterilen arsanın denizle uzaktan yakından bir ilgisi olmadığını, kuş uçmaz, kervan geçmez bir yerde ancak akbaba veya kartalların yuva yapabilecekleri kayalıkların arsa diye büyük paralarla yurt dışındaki işçilerimize dağıttıklarını yana yıkıla anlatıyordu. Kendisine durumu Almanya'da yayınlanan devrimci ve ilerici, aynı zamanda gerçekten işçiden yana olan gazetelere yazmasını salık verdim. "Ağabey" dedi,"benim elimden doğru düzgün yazı gelmez, meramımı düzgün anlatamam, benim adıma sen yaz " diye ricada bulundu. Ben de emekçi arkadaşımızın bu ricasını yerine getiriyor, alın teri ve emeğinden başka sermayesi olmayan yurt dışındaki işçi kardeşlerimi bu üç kağıtçılara ve onların reklam tüccarları doymaz bilmez dolandırıcı ve lotoryacı ve de işçi düşmanı patron uşağı gazetelere karşı uyanık olmalarını duyurmayı bir insanlık görevi biliyorum.

WUPPERTAL DAN BİR OKUYUCUMUZ

ORANSTEIN-KOPPEL'DE TOPLU EYLEM

Geçtiğimiz ayın son günlerinde , Oranstein u.Kopel işçilerinin toplu dayanışmasıyla fabrika içinde bir eyleme geçildi.

300 ün üzerinde yalnız Türkiyeli işçi çalıştıran bu firmada,işçilerin türk usulü yemek istemelerine patron kulak asmamıştır. "Dinimize uygun ve alışık olduğumuz tarzda yemek istiyoruz.Domuz eti yemek istemiyoruz." diyen işçiler bu slogan altında imza kampanyasına giriştiler.Kısa zamanda 200 den fazla imza toplayan işçiler isteklerini betriberat kanalıyla işverene ulaştırdılar. Kantin şefliğinin ilk görüşmede olumsuz cevap vermesi,Türk konserve otomatı koymayı uygun göstererek aldatma çabaları 200'ün üzerindeki imza karşısında geçerli olmadı ve daha genel toplantıda bunun kararlaştırılması uygun görüldü.

Artık birçok firmalarda işçilerin bunun gibi toplu eylemleri artmaktadır. Ve işçiler patronların gerek satın aldığı tercümanlar gerek işçilerin birliğini bozucu kişiler kanalıyla işçilerin haklı isteklerinin ve birliğinin bozulmasına göz yummadıkları ölçüde bu mücadelelerinde muaffak olmaktadırlar. Nitekim 200 den fazla işçi imzası bulunan bu istek direkt reddedilememiştir.

Ayrıca işyerindeki yemeklerin çok kötü olması yüzünden bütün yerli ve yabancı işçiler şikayetçi olmakta, bununda önümüzdeki günlerde bir düzene sokulması istenmektedir.

Biz işçiler patronları hesabına çalışan tercümanlara ve işçi sınıfını parçalayıcı dedikoducu kişilere karşı işyerinde ve dışarda uyanık olmalıyız.

Nürnberg de Sağcılar Kongre Bastı

Nürnberg ve Çevresi Türk İşçileri Cemiyeti Genel Kurulunu işçi düşmanı faşist komandolar basarak seçimlerin yapılmasını önlemişlerdir.20 Mayısta yapılan son kongrede eski yöneticiler seçimleri kaybedeceğini anlayınca,yolsuzluğa başvurmuş,seçimleri hile ile kazanmıştı.Ancak mahkemenin hileyi tesbit ederek seçimlerin yenilenmesini istemesi üzerine ,Haziran ayı sonunda genel kurul yenilendi.Olay işçilerimizin dikkatini çekti.Bu yolsuzluklara son vermek maksadıyla işçilerimiz geniş bir kampanyaya giriştiler:Genel kurula cemiyet tarihinde ilk defa 500 ün üstünde işçimiz katıldı.Sağcı yöneticiler seçimleri kaybedeceğini anlayınca, yeni tertiplere başvurdular.Üç kağıtçıları elebaşısı Cahit Turan ,cemiyet tüzüğünü tahrif edip yalan söyleyerek duruma hakim olmak istedi,bunu da başaramayınca,bıçaklar ve zincirlerle silahlı bir grup kavga çıkartarak kongreyi dağıttı. Üç işçi ağır şekilde yaralandı.

İNGİLTEREDE Yabancı İşçiler

İngiltere Ulaşım ve Genel İşçileri Sendikası (TGWU) nin bir kolu olarak Uluslararası İşçiler Şubesi kuruldu. Bu şubenin içinde giyim sanayiinde otel,lokanta ve eğlence yerlerinde,Wimpy lerde çalışan Ispanyol,Portekiz,Italyan , Türkiye,Kıbrıs ve Yunanistanlı işçiler birleşmişlerdir.Yasal hakları ve daha iyi bir yaşama ortamı için ortak bir mücadele vermektedirler. Sendika Şubesi çıkarttığı ilk bildiride hangi milletten olursa olsun,ister Ingiliz, ister Ispanyol, ister Türkiyeli olsun bürün işçileri birleşmeye,örgütlenmeye,sömürüye karşı mücadele etmeye çağırmaktadır. Şube ilk toplantısını 1 Temmuzda yapmış ve yabancı işçilerin sorunları ve çözüm yolları üzerine tartışılmıştır.

İŞÇİNİN SÖZLÜGÜ

TOPRAK REFORMU

Toplumun derebeylik kalıntılarından kurtularak, endüstrileşmeye açık modern bir iktisadi doku kazanması yolunda yapılacak en önemli dönüşümlerden biri de toprak reformudur. Toplumdaki gelişme belli bir seviyeye ulaştığı zaman o toplum içindeki derebeylik kalıntısı iktisadi ilişkiler toplum için mutlaka kırılıp aşılması gereken bir ayakbağı halini almaktadır. Bu noktaya gelindiğinde,büyük sermaye de, kendi kapitalist düzenini geliştirmek için bu feodal kalıntılardan kurtulmak zorunluğunu duymaktadır.Işte bu durumda, genel hatlarıyla iki birbirinden temelden farklı yol tutulmaktadır.

BÜYÜK SERMAYENIN TUTTUGU YOL

Bunlardan birisi büyük sermayenin tuttuğu yoldur.

Yurdumuzda AP'nin adına "tarım reformu" dediği ve "küçük toprak birimlerini işbilir kişiler elinde birleştirerek modern çiftlikler haline getirmek" diye ifade ettiği reform, bu çeşit bir reformdur. Bugün Talu hükümetinin getirdiği feform da bu çeşit reformun özel bir biçimidir: Bir zamanlar Çarlık Rusyasında uygulanmış olan bu reformda, topraksız köylüye ağanın en verimsiz toprakları borç karşılığında verilmektedir. Ağaya karşı ağır şekilde borçlanan köylü, ağanın verimli toprakları, büyük sermayenin yardımıyla giriştiği modern tarım metodları ile rekabet edememekte, sonunda hem borç ödeyeceğim diye yıllarca verdiği emeğin ürünlerini ağaya teslim etmekte hem de sonunda toprağını gerisin geriye ağaya kaptırmakta,üstelik ağaya borçlu kalmaktadır. Bu yolun uygulanması köydeki derebeylik kalıntısı ilişkileri kökünden kaldırmamakta, ancak toprak ağasının çıkarlarının gerektirdiği ölçüde bir kapitalistleşme getirmektedir. Bu reformun diğer bir karakteristik yanı da, büyük toprak sahibinin büyük sermayenin de desteğiyle tarımda modern metodlar kullanması, makineleşme, gübreleme usulleriyle verimliliği arttırmasıdır. Ancak mülkiyet ilişkilerinin temelinde bir değişiklik olmadığından bunun sonucunda ağa eskisinden çok daha az sayıda kişiyi çalıştırarak çok daha fazla ürün alabilmekte, geniş köylü yığınları işsiz kalmakta, topraklarından sürülmektedir.

DEMOKRATIK TOPRAK REFORMU

Emekçilerin ağır bastığı toplumlarda ise bambaşka bir yol tutulmaktadır. Burada hedef, derebeylik düzeninin kalıntılarını kökünden temizlemek, emekçi köylü yığınlarının toplumsal ve politik hayatta büyük ölçüde söz sahibi olması, tarımın insanın mutluluğu amacı ile geliştirilerek, giderek köy ile şehir arasındaki farklılıkların ortadan kalkmasıdır. Bu yolda yapılan toprak reformları, toplumun kendi özel şartlarına göre ayrıntılarda farklılıklar gösterseler de, şu prensiplerde mutlaka birleşirler:

- Toprak ağalarının, büyük toprak sahiplerinin kendi emekleri ile ekip biçebileceklerinden fazla toprakların tümü, karşılığı ödenmeden ellerinden alınır. Karşılığın ödenmemesi prensibi, eski derebeyinin yeni kapitalist büyük toprak sahibi halini almaması için, mutlaka şarttır.

- Bu topraklar topraksız ve geçimine yetecek toprağı olmayan köylüye bedava dağıtılır.

- Büyük sermaye hakimiyetinde toprak ağalarına verilen maddi yardımlar, demokratik toprak reformunda emekçi köylünün hizmetine arzedilir. Devlet emekçi köylüye kredi, tarım aracı, tohum, gübre, teknik bilgi gibi her konuda destek olur, onun tarımını geliştirmesine yardım eder.

- Derebeylik düzeninin bir kalıntısı olan tefecilik kurumu kökden yıkılır. Köylünün tefecilere, ağalara, büyük sermayenin bankalarına olan borçlarının tümü iptal edilir.

- Bütün bunların gerçekleştirilmesinde emekçi köylü doğrudan doğruya rol oynar. Köy yönetimi demokratik esaslara göre kökünden yeniden düzenlenir.

- Köylülerin gönüllü olarak tarım kooperatiflerinde birleşmeleri teşvik edilir. Örnek koopera-tiflerle, geniş bir bilinçlendirme kampanyası ile, devletin verdiği maddi teşviklerle köylülerin kooperatiflerde birleşmeleri sağlanır.

Gönüllülük prensibi ve köylünün toprak reformunun gerçekleşmesinde aktif rol oynaması vazgeçilmez esaslardır. Demokratik toprak reformu toplumda son derece köklü değişmeler getirmektedir. Bu ise ancak geniş halk kitlelerinin gerçekten desteğini kazanmak ve onların bu yolda aktif mücadelelerini sağlamakla olur.

- Demokratik toprak reformu tek başına ele alınamaz. Onun mutlaka şehirde köklü bir endüstri reformu ile el ele yürütülmesi şarttır. Bu endüstrileşme, bir yandan köylünün tarım araçlarına, suni gübreye v.s. olan ihtiyaçlarını karşılıyacak, son derece verimli bir tarımı gerçekleştirecek, hem de bu verimlilik sonucu serbest kalan iş gücüne endüstri alanında yeni iş sahaları açacaktır. Komşumuz Bulgaristan Halk Cumhuriyetinde bugün bunun en ileri örneklerinden biri geliştirilmektedir. Burada, bir kaç vilayeti kapsayan geniş tarım alanlarındaki çok sayıda tarım kooperatifi tarım birimleri halinde birleşmekte ve bu bölgedeki endüstri birimleriyle birlikte dev tarım-endüstri kompleksleri meydana gelmektedir. Bu, tekniğin en modern metodlarının tarımda en geniş şekilde uygulanması imkanlarını yaratmaktadır.

28 TEMMUZ - 5 AĞUSTOS DÜNYA GENÇLİĞİ BERLİN'DE BULUŞUYOR

X. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali 28 Temmuz - 5 Ağustos tarihleri arasında Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin başkenti Berlin'de yapılacaktır. Dünya gençliğinin festival hareketi 25 yıl içinde gittikçe daha büyük önem kazanmıştır. Çünkü festival hareketi dünya gençliğinin devrimci mücadelesinin bir yansıması olmuştur. Festival hareketi gençliğin eylem birliğini ve enternasyonal dayanışmasını güçlendirmektedir. Festival hareketi sadece dünya gençlik ve öğrencilerinin değil, bütün demokratik antiemperyalist kitle hareketinin ayrılmaz bir parçası olmuştur. Devrimci dünya gençliği her geçen gün güçlenerek bu harekette yerini almakta özellikle kahraman Vietnam, Laos ve Kamboçya halklarıyla dayanışma göstermektedir. Emperyalizme karşı mücadele gençliğin eylem birliğini geliştiren bir hareket haline gelmiştir.

EMPERYALİZME KARŞİ MÜCADELEDE YENİ BİR ORTAM

Gelişen toplumsal olaylar artık kesin olarak devrimci demokratik dünya hareketi tarafından tayin edilmektedir. Sosyalist ülkeler yeni toplumsal düzeni kurmaktaki başarıları, dünya demokratik hareketine yardımları ve etkili barış politikasıyla emperyalizme karşı mücadelede en büyük rolü oynamaktadırlar. Kapitalist ülkelerde işçi sınıfı, demokratik haklar için tekellerin gücüne karşı ekonomik ve politik mücadelesiyle emperyalizmi kendi kalesinde yıpratmakta sosyalist düzene geçiş için elverişli ortam yaratmaktadır. İlerici ve demokratik güçlerin artan mücadelesi, emperyalizmin içinde bulunduğu yeni krizler onun saldırganlığını vahşetini arttırmaktadır. Bunun yanı sıra ilerici güçler ve gençlik emperyalizme karşı daha güçlü mücadele için yeni imkanlara sahip olmaktadır.

GENÇLİK VİETNAM HALKININ YANINDA

Kahraman Vietnam halkının yılmaz mücadelesi, sosyalist ülkelerin her türlü maddi ve manevi desteği, devrimci, demokratik kitlelerin dayanışması Amerikan Emperyalizmini Vietnam'da yenilgiye uğrattı. Laos ve Kamboçya'da da Amerikan emperyalizmi ve onun kukla hükümetleri yenilgiye uğramaya mahkumdurlar. Demokratik güçlerin, uluslararası dayanışması insanlığın en büyük düşmanı Amerikan Emperyalizminin Hindiçinindeki barbarlığına, katliamına set çekmekte başarıya ulaşmaktadır.

GENÇLİK ARAP HALKLARIYLA DAYANIŞMA İÇİNDE

Ortadoğu'da Amerikan Emperyalizminin desteği ile İsrail, Araphalklarına karşı saldırı ve terörünü devam ettiriyor. İsrail Hükümeti, Birleşmiş Milletler ve diğer uluslararası örgütlerin dünya kamuoyunun protestolarını hiçe sayıyor. Bütün ilerici ve demokratik güçler, bu arada dünya gençliği emperyalizme karşı mücadele eden Arap halklarıyla dayanışma halindedir.

Avrupada sosyalist ülkelerin barış politikası, kapitalist ülkelerin demokratik kamuoyunun desteği ile başarıya ulaşmaktadır. Moskova Varşova ve Batı Berlin anlaşmaları bunun bir ifadesidir. Avrupada gerginliğin azaltılması barış ve işbirliği yolunda gençlik eylemlerinin de bir katkısı olmuştur.

LATİN AMERİKA GENÇLİĞİ

Latin Amerika halklarının Amerikan emperyalizmine ve kendi ülkelerindeki büyük toprak sahiplerine karşı mücadelesi güçleniyor. Küba halkı sosyalizm kuruculuğunda başarıları emperyalist ablukaya karşı mücadelesiyle tüm Latin Amerika halklarına örnek oluyor. Şili de Halk Cephesi değerli tecrübeler toplamakta her geçen gün daha güçlenmektedir. Panama'da Peru'da Arjantin'de antiemperyalist hareket güçlenmiştir. Latin Amerikada gençlik antiemperyalist harekette fedakarca çarpışmaktadır.

AFRİKADA GENÇLİĞİN MÜCADELESİ

Afrika halklarının emperyalizme, sömürgeciliğe ve yeni sömürgeciliğe, ırkçılığa karşı milli bağımsızlık için mücadelesi büyük hız kazanmıştır. Gine-Bissau, Angola, Mozambik, Rodezya ve Güney Afrika halklarının ve gençliğinin mücadelesi güçlenmektedir.

Asyada Bengaldeş halkının bağımsızlık mücadelesi tüm ilerici güçlerin de dayanışmasıyla başarıya ulaşmıştır.

Emperyalizmin kalesi Amerika Birleşik devletlerinde barış ve demokrasi hareketi gelişmektedir. Özellikle gençliğin Vietnamdaki savaşın durdurulması, zenci halka uygulanan ırkçı baskının kaldırılması için mücadelesi çok etkili olmaktadır. Emperyalizmin mahkûm etmek istediği Angela Davis'in kurtarılması da demokratik güçlerin gericiliğe karşı büyük zaferi olmuştur.

TÜRKİYE GENÇLİĞİNİN ANTİEMPERYALİST MÜCADELESİ

Yurdumuz Türkiyede son yıllarda gençlik hareketi büyük hız kazanmıştır. Emperyalizme, Nato'ya karşı, bağımsızlık, 1961 anayasasının uygulanması, demokratik üniversite kanunu, toprak ve maden reformu için mücadele eden Türkiye gençliği, dünya gençliğinin ayrılmaz bir parçasıdır. Askeri faşist rejim özellikle gençliğe en vahşi baskı metotlarını kullanmaktadır. Fakat bütün bu terör hareketi gençliği demokratik mücadelesinden, onun emekçi sınıfların yanında yer almaktan alıkoyamayacaktır.

Özellikle Türkiye gençliği'nin son yıllarda edindiği tecrübeler Mao'culuğun, MDD'ciliğin, polis ajanlarının devrimci mücadeleyi saptırmasını önleyecektir. Gençlik devrimci mücadelenin ancak işçi sınıfının önderliğinde başarılacağını bilmektedir.

Askeri yönetim Türkiyeli gençlik ve öğrenci örgütlerinin özgürce festivale katılma imkanlarını ellerinden almıştır. Bu durumda yurtdışında çalışmakta ve eğitim yapmakta olan Türkiye gençliğinin görevi, bağımsız ve demokratik bir Türkiye için mücadelesini arttırmak, X. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin amaçlarını çevresinde yaymak ve festival hazırlıklarına katkıda bulunmaktır.

YAŞASIN X. DÜNYA GENÇLİK ve ÖGRENCİ FESTİVALİ !

YAŞASIN ANTİEMPERYALİST DAYANIŞMA BARIŞ ve DOSTLUK !

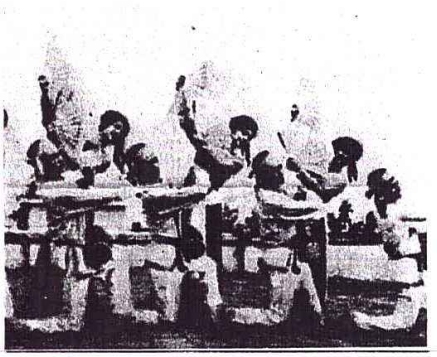

Güney Vietnam Devrimci Cumhuriyeti gençlik delegasyonu, milli kahraman bayan Ta Thi Kieu (resimde solda) başkanlığında X. Dünya Festivaline katılmaktadırlar.

ETİBANK DİZE GELDİ

Etibank Genel Müdürlüğü bundan bir süre önce kendi hesabına Avrupa'da okuya öğrencilere 100 -150 bin lira arasında bir ek kefaletname göndermiş ve öğrencilere maddi baskı yapmaya başlamıştı. Bu baskıya karşı İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu direnişe geçmiş, başarılı bir mücadeleden sonra Etibank'ı kararını geri almak zorunda bırakmıştır. (İTOF) bu mücadelenin son aşaması olarak 29 Haziran cuma günü Londra'da büyük bir dayanışma toplantısı yapmış ve toplantı sonunda metni aşağıda sunulan bildiri oy birliğiyle kabul edilmiş ve kamu oyuna açıklanmasına karar verilmiştir.

DEMOKRATİK KAMUOYUNA

Etibank'tan burs alan arkadaşlarımıza zorla imzalattırılmak istenen ek yükleme senetlerine karşı altı aydanberi yürüttüğümüz kararlı mücadele bugün başarıyla sonuçlanmış bulunuyor.

Biliyoruz ki Etibank'ın yapmaya çalıştığı baskılar, ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasal ortamdan kaynaklanmaktadır. Etibank sorunu da bu genel sorunun yurt dışındaki öğrencilere yönelen bir uzantısıdır. Etibank bugün ek yüklenme senetleri talebini geri çekmiştir. Daha doğrusu, geri çekmek zorunda kalmıştır. Çünkü bu geri çekiş, Etibank istediği için değil, biz istediğimiz için, biz mücadele ettiğimiz için gerçekleştir. Bugün Etibank'ın ekonomik saldırısına karşı kazanılan başarının temelinde kararlı ve birlikte mücadelemizin yattığını görüyoruz.

Bugün Etibank sorunundan da önemli, bizleri daha da yakından ilgilendiren ağır bir baskı tehdidi ile karşı karşıya bulunuyoruz. Son günlerde çıkarılan Üniversiteler kanunu, özgür düşünceyi zincire vurmayı, Üniversitelerin halkımızın mücadelesinin yanında yer almasını engellemeyi, üniversitelerin kapılarını bilimsel çalışmalara kapatmayı amaçlamaktadır, Üniversite hayatı polis denetimi altına sokulmak istenmektedir.

Bu baskı yasasının getirdiği bazı hükümler şunlardır:

1. Hükümet "gerekli gördüğü hallerde" üniversiteye el koyabilecek, üniversiteyi kapatabilecek, üniversite görevlilerinin işlerine son verebilecektir.

2. Polis "gerekli gördüğü hallerde" üniversiteyi basabilecektir.

3. Üniversite paralı olacaktır, her öğrenci ücret ve harç ödemekle yükümlü kılınıcaktır.

4. Bilimsel çalışmalar, "hak ve hürriyetlerin kötüye kullanılması", "dil, ırk, sınıf, din ve mezhep ayrımına dayanan...gösteri ve propaganda yapmak" gibi her tarafa çekilebilen, faşist hükümlerle kısıtlanacaktır.

Bu yasa ile politik iktidar üniversiteyi başta emperyalizmm tekelci büyük burjuvazi olmak üzere gerici ittifakın çıkarlarını sonuna kadar koruyan bir kurum haline getirmek istemektedir. Şimdiye kadar yapılan faşist uygulamaları sivil elbise içinde de sürdürmeyi, baskılara yasallık kazandırmayı amaçlıyorlar. Istedikleri gibi yorumlayacakları kanun maddeleriyle yalnızca kendilerine hizmet edecek, yaratıcılıktan yoksun, kukla gençler yetiştireceklerini sanıyorlar. Bu temel hak ve özgürlük ilkelerine de aykırıdır.

Ülkemizdeki Üniversite gençliğinin ayrılmaz bir parçası olan yurt dışındaki öğrenciler olarak,

a- Üniversiteyi polis karakolu na çeviren,

b- Bilimsel çalışma özgürlüğünü yok eden,

c- Üniversite kapılarını ücret ve harç duvarlarıyla emekçi halkımızın çocuklarına kapayan, bu baskı yasasına hayır diyoruz.

Bu baskı yasası karşısında öğrenim özgürlüğü için üniversite hayatının demokratikleşmesi için üniversitenin halkımızın bağımsız ve demokratik Türkiye özlemine hizmet edecek hale getirilmesi için mücadele edeceğimizi tüm gençliğe ve demokratik kamu oyuna duyururuz.

Etibank'a karşı kazandığımız başarı, örgütlü mücadelemizin somut bir örneğidir. Öğrenci gençlik ve tüm demokratik güçler olarak ancak örgütlü mücadele ilkesi ile kitlelerle birlikte, onlara dayanarak, onları azimle mücadeleye teşvik ederek, sorunlarla yılmadan kararlılıkla uğraştığımız sürece Üniversiteler Kanunu'na ve tüm anti-demokratik kanun ve uygulamalara karşı da zaferler kazanacağımıza inanıyoruz.

ETİBANK ZAFERİNİ KAZANDIK, DAHA BÜYÜK ZAFERLER İÇİN İLERİ BİRLİK, MÜCADELE VE DAHA BÜYÜK ZAFERLER İÇİN İLERİ

Türkiyede Kurtuluş - 15 günlük işçi gazetesi -
Sahibi : A.T. T. F. - Sorumlusu: Ali Söylemezoğlu
Adresi: T. Kurtuluş/ T.T.O., 1 Berlin 21, Turm Str.20
Fiatı(masrafı) : 80 kuruş/ 20 pfennig-Yıllık abone:60 TL/15 DM
Baskı:Verlag-Druck West-Berlin,1Berlin31, Pfalzburger Str.20